

DE JEUGD VAN TEGENWOORDIG

Tuly Salumu

De jeugd van tegenwoordig? Het is een rare diersoort. Opgejaagd door gierende hormonen, Instagram en Snapchat zijn ze onvoorspelbaar. Ze storten zich vrijwillig in een wereld die nep is en kunstmatig. Een wereld waar gekke technologiebazen als Elon Musk op duistere wijze aan de touwtjes trekken.

De jeugd van tegenwoordig groeit op in een welvarend land zonder oorlog. Dat is beter dan hun (over)grootouders, maar aan hun welzijn valt het niet te merken. Een op vijf kampt met psychische problemen. Ze spelen dan ook niet meer op straat, maar blijven binnen, gekluisterd aan dat gekke apparaatje, *smartphone* genaamd, dat hen hersenspoelt met onrealistische ideaalbeelden. Praten, pesten, hoofd over hielen verliefd worden: het gebeurt tegenwoordig allemaal online.

Ze lezen niet meer. Geen krant, geen tijdschrift, geen boeken. En als het dan toch moet, dan doen ze het godbetert in het *Engels*. Ze kennen allemaal J.K. Rowling. Maar van Willem Elsschot hebben ze geen kaas gegeten. Liever *vapen* ze met elektronische rookstokken die bij elk trekje oplichten als een flikkerende kerstboom.

Wil je op safari om de jeugd van tegenwoordig bezig te zien in zijn eigen habitat? Spring dan eens op een bus of tram. Maar let op. Als je slecht te been bent, wees dan voorzichtig. Kom niet te dichtbij, en vraag al zeker niet of ze hun plek aan jou willen afstaan. Dat is hopeloos, gevaarlijk zelfs, zeker als ze door een platte gsm allang geen dopamineshot meer hebben gekregen.

Wie sterk is en het aandurft, kan altijd eens met hen proberen te *praten*. Dat deed ik ook onlangs, toen zo'n jonge zombie met een koptelefoon me op straat bijna omverduwde. "Snotaap!", riep ik boos. De jongen draaide zich om, keek me aan en lachte. "Sorry boomer maar je gezicht is *epic*." Ik verstond er niks van, maar hoorde wel dat uit zijn koptelefoon 'Dreams' van Fleetwood Mac schalde. Ik wees ernaar en zei: "Dat is mijn favoriete band". "Echt baas?", zei hij. "Ik heb hen ontdekt op TikTok en vind ze ook *legend*!" En ik weet niet meer hoe, maar plots belandden we samen op een bankje. Een uur lang hebben we gepraat over muziek, de klimaatproblematiek en Gaza. Ik heb veel geleerd.

Ik vind de jeugd van tegenwoordig nog altijd een rare diersoort. Maar dan *rare* op zijn Engels. Jongeren zijn zeldzame en uitzonderlijke schepsels die we niet moeten beschermen tegen de digitale wereld op zich, maar wel tegen de perverse krachten die erin bewegen. En die we vooral, zo veel als mogelijk, vrij moeten laten om te zijn wie ze zijn.

Deze column werd speciaal geschreven voor de wedstrijd *Woord in actie* en mag niet voor andere doeleinden gebruikt worden zonder de expliciete toestemming van de auteur.

